

at drage nogen Slutning fra det absolute Tal af Patenter, som erhverves i Udlandet, til det relative Tal, som derefter importeres i Danmark. Hvad Bestemmelsernes Grusomhed angaar, fremhævede det ærede Medlem ikke, hvad han dog utvivlsomt har været opmærksom paa, at der er en bestemt Forskjel i Paragrafen mellem de mere økonomiske Forholdsregler — om jeg maa sige — som kunne træffes, og som findes omtalte i første Stykke af Paragrafen, og Straffebestemmelserne. Straffebestemmelserne komme ikke til Anvendelse, naar Vedkommende har handlet i god Tro. Om f. Ex. den Affattelse: „Kan den, der har foretaget den ulovlige Handling, ikke bringe det til Sandsynlighed, at han har handlet i fuldkommen god Tro, og han ikke ved sit Forhold har forskyldt større Straf osv.“ skulde kunne lempes, om det Stykke maaske bør affattes noget anderledes, saa at der bliver en til begge Sider friere Basis for Afgjørelsen, skal jeg lade jeg saa hen. De ærede Medlemmer ville se, at Straffen ikke indtræder i hvert Tilfælde, hvor Patentlongviningen er overtraadt. Det hedder i den første Del af Paragrafen: „Den, der har gjort Indgreb i en Patent-havers Rettighed (§ 13), navnlig ved Forsædigelse af de Produkter eller ved Brug af de Midler, som udgjøre Gjenstanden for den patenterede Opfindelse, eller ved at forhandle eller til Forhandling eller Benyttelse i sin Næringsdrift her i Riget at indføre en eller flere af de ved Patentet beskyttede Gjenstande, er pligtig at erstatte den Forurettede al ham derved tilspøjet Skade, hvorhos de i Strid med Patentet eftergjorte eller fra Udlandet i det anførte Niemed indførte Gjenstande, saavel som de til deres Forfærdigelse udelukkende indrettede Maskiner eller Maskindele, Redskaber m. v. blive paa Patenthaverens Forlangende at tage i Forvaring under Kettens Segl, indtil Patentet er traadt ud af Kraft eller, saafremt de ere indførte fra Udlandet, atter at udføre, medmindre den Forurettede begjærer sig dem overdragne mod forholdsvis Afdrag i den ham tilkommende Erstatning.“ Har den Paagjældende været i fuldkommen god Tro, — jeg ser bort fra Ordene — bliver der ikke Spørgsmaal om Straf, men derimod naar han handler imod god Tro, indtræder Straffen. Det har det ærede Medlem naturligtvis været opmærksom paa, men Ordene faldt saaledes, at man, naar man ikke havde forfristet sin Erindring, nærmest maatte tro, at denne Straf, den „grusomme Straf“, indtraadte i hvert Tilfælde. Men jeg gjentager, at ethvert som helst Forslag, som enten maatte komme fra ærede Medlemmer, eller som vi selv kunne finde paa, vil komme under nogle Overvejelser. Her er maaske Noget, som ved første Diefast synes noget haardt, og det havde vi godt set, men paa den anden Side har det ærede Medlem naturligtvis meget godt havt Die for, at naar det erkjendes, at der skal kunne gives Patenter, gaar det ikke an at aabne ligesvem den slagne Vet til

at undergrave Patentet og trække Bestyttelsen tilbage. Hvad Korrektivet angaar, vil det ærede Medlem ikke have overset, at der er en udtrykkelig Bestemmelse om, at Opfindelsen skal være bragt til Udførelse. (Estrup: Det er ikke det Samme!) Nei, det er ganske vist ikke det Samme, som af det ærede Medlem blev nævnt, men det hedder i § 15, at et Patent træder ud af Kraft, naar Patenthaveren eller den, til hvem han har overdraget sin Ret, ikke inden Udløbet af 2 Aar efter Patentets Udfærdigelse har bragt Opfindelsen til Udførelse her i Riget, eller han senere i 2 paa hinanden følgende Aar dermed har ophørt.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

Lovforslagets § 1 (Se Tillæg A Sp. 1217 — 18) ansaas vedtagen uden Afstemning.

1) Endringsforslag af Udvalgets Flertal (Griffen, Hasle og Kayser) til § 4.

Anden Sætning affattes saaledes: „Der erlægges for samme en Kjendelse af 10 Kroner for hvert af de første 3 Aar, af 20 Kroner for hvert af de følgende 3 Aar, af 40 for de næste 3 Aar, af 50 for de derpaa følgende 3 Aar og af 60 for de sidste 3 Aar.“ forkastedes med 25 Stemmer mod 18.

2) Endringsforslag af Udvalgets Mindretal til samme Paragraf:

I første Linie af anden Sætning forandres „fem“ til: „tre“, og Resten affattes saaledes: „af 30 Kroner for hvert af de følgende tre Aar, af 40 for de næste tre Aar, af 50 for de derpaa følgende tre Aar og af 60 for de sidste tre Aar, vedtoges enstemmig med 40 Stemmer.

3) Endringsforslag af Udvalget til samme Paragraf:

„Fem“ i sidste Linie forandres til „Tre“, vedtoges enstemmig med 37 Stemmer.

4) Lovforslagets § 4, saaledes forandret: Patentet meddeles for et Lidsrum af 15 Aar fra Begjæringens Indgivelse at regne. Der erlægges for samme en Kjendelse af 20 Kroner for hvert af de første tre Aar, af 30 Kroner for hvert af de følgende tre Aar, af 40 for de næste tre Aar, af 50 for de derpaa følgende tre Aar og af 60 for de sidste tre Aar. Kjendelsen, der tilfalder Statskassen, betales forud for hvert Treaar. vedtoges enstemmig med 42 Stemmer.

5) Endringsforslag af Udvalget til Lovforslagets § 5:

„saafremt et af hine Patenter træder ud af